

હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ !

(દોહરા)

- હે પ્રભુ! હે પ્રભુ! શું કહું, દીનાનાથ દયાળ;
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરુણાણ. ૧
- શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજરૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શું કહું પરમસ્વરૂપ? ૨
- નથી આજ્ઞા ગુરુદેવની, અચળ કરી ઉરમાંલી;
આપ તણો વિશ્વાસ દઢ, ને પરમાદર નાલી. ૩
- જોગ નથી સત્સંગનો, નથી સત્સેવા જોગ;
કેવળ અર્પણતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ૪
- ‘હું પામર શું કરી શકું?’ એવો નથી વિવેક;
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ સુધીની છેક. ૫
- અચિંત્ય તુજ માહાત્મ્યનો, નથી પ્રકૃતિ ભાવ;
અંશ ન એકે સ્નેહનો, ન મળે પરમ પ્રભાવ. ૬
- અચળરૂપ આસક્તિ નહિ, નહીં વિરહનો તાપ;
કથા અલબ તુજ પ્રેમની, નહિ તેનો પરિતાપ. ૭

ભક્તિમાર્ગ પ્રવેશ નહિ, નહીં ભજન દઢ ભાન;
 સમજ નહીં નિજ ધર્મની, નહિ શુભ દેશે સ્થાન. ૮
 કાળદોષ કળિથી થયો, નહિ મર્યાદાધર્મ;
 તોય નહીં વ્યાકુળતા, જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ. ૯
 સેવાને પ્રતિકૂળ જે, તે બંધન નથી ત્યાગ;
 દેહેંદ્રિય માને નહીં, કરે બાહ્ય પર રાગ. ૧૦
 તુજ વિયોગ સ્ફુરતો નથી, વચન નયન યમ નાહીં;
 નહિ ઉદાસ અનભક્તથી, તેમ ગૃહાટિક માંહી. ૧૧
 અહંભાવથી રહિત નહિ, સ્વધર્મ સંચય નાહીં;
 નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણે, અન્ય ધર્મની કાંઈ. ૧૨
 એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હુંય;
 નહીં એક સદ્ગુણ પણ, મુખ બતાવું શુંય? ૧૩
 કેવળ કરુણા-મૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનનાથ;
 પાપી પરમ અનાથ છું, ગ્રહો પ્રભુજી હાથ. ૧૪
 અનંત કાળથી આથડ્યો, વિના ભાન ભગવાન;
 સેવ્યા નહિ ગુરુ સંતને, મૂક્યુ નહિ અભિમાન. ૧૫

સંત ચરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યા અનેક;
 પાર ન તેથી પામિયો, ઊંચો ન અંશ વિવેક. ૧૬
 સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઈ ઉપાય;
 સત્ સાધન સમજ્યો નહીં, ત્યાં બંધન શું જાય? ૧૭
 પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહીં, પડ્યો ન સદ્ગુરુ પાય;
 દીઠા નહિ નિજ દોષ તો, તરીએ કોણ ઉપાય? ૧૮
 અધમાધમ અધિકો પતિત, સકલ જગતમાં હુંય;
 એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શુંય? ૧૯
 પડી પડી તુજ પદપંકજે, ફરી ફરી માગું એ જ;
 સદ્ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દઢતા કરી દે જ. ૨૦

